

Det er mig ikke nogen Glæde at have den overordentlige Magt, som jeg indrømmer, der efter vor Lovgivning og særlig efter Grundlovens § 27 ligger i en Ministers og ganske særlig i en Justitsministers Haand. Den store Bevillingsmyndighed kan være meget dejlig, men den kan sandelig ogsaa være ubehagelig, og jeg skulde være glad den Dag, jeg fik, langt bestemte Regler at gaa efter, end jeg har nu, og altsaa langt mindre frit Skøn til at begunstige eller ikke begunstige end det, jeg nu har, saa det er visselig ikke for at værgе min Myndighed, jeg taler her, som jeg gør. Er der noget Punkt, hvor Rigsdagen finder at kunne tage noget bort af den frie Myndighed, som Justitsministeren nu har, og sætte bestemte Regler i Stedet, skal jeg sikkert ikke modsætte mig det. Hvad særlig angaar Kommissionerne, maa det ikke glemmes, at er der nogen, der har kaldt paa disse Kommissioner i de senere Aar til Trods for de bitre Erfaringer, vi have haft fra de tidligere Aar, er det Medlemmer af Folketinget. Jeg behøver blot at nævne det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe); han kan jo neppe lukke Munden op her i Tinget, uden at han raaber paa en Kommission. Det er ikke længere siden end i Gaar, at jeg fik et Andragende, som jeg ogsaa ser omtalt i Bladene, fra nogle Folk ovre paa Aarhusegnen vedrørende Hjortshøj-mordet. Det var stærkt anbefalet af det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds og gik ud paa at faa nedsat endog en ny Kommission til Undersøgelse af Hjortshøj-mordet. De, der mindes Finanslovens 1ste Behandling, ville jo erindre, hvorledes det ærede Medlem ogsaa der stadig krævede det samme. Og det er ikke blot ham, der har saa let ved at kræve Kommissioner. Jeg erindrer, at lige kort efter at Albertis Bedragerier var komne frem, blev der tilsendt mig et Eksempel af „Nordsjællands Venstreblad“, tror jeg det hedder, hvori en Redaktionsartikel stærkt krævede, at der skulde, som man udtrykte det, „nedsættes et Kommissorium“ til Paadømmelse af disse Forhold; altsaa ogsaa fra den Side — det er det radikale Venstre —, har man været svært paa Tæerne for at kalde paa et Kommissorium til Trods for, at der er fast an-

satte Dommere, som kunne behandle en saadan Sag. Jeg tror derfor ingenlunde, det ærede Medlem har gjort sig til Tolk for de hos hans nærmeste Meningsfæller raadende Følelser, naar han kræver, at denne Myndighed skulde tages bort fra Regeringen.

Jeg tror altsaa ikke, at det ærede Medlem vil faa Ret i, at noget af disse af ham fremhævede Punkter hører til dem, der bære Forbrydelsens Præg, hvis det er det Synspunkt, det ærede Medlem fastholder, men jeg tror heller ikke, han vil faa Medhold i, at de høre til dem, om hvilke alle Parter ville kunne enes; hvis det, hvad jeg antager, er det Synspunkt, det ærede Medlem i Overensstemmelse med sine Udtalelser ved Finanslovens 1ste Behandling vil lægge til Grund for de Krav, han rejser til det her foreliggende Forslag. Hvis han holder sig dette sit sidste Synspunkt efterrettelig, tror jeg, han vil komme til den Erfaring, som jeg har gjort, at man ikke vil kunne faa andet med ved denne Revision end det, der ligger indenfor den Ramme, jeg nævnedes før: Smaaændringer uden principiel Betydning, Smaaændringer af den Art, som allerede ere indførte, og som jeg, som jeg sagde før, ikke skal modsætte mig, hvis man fra dette Tings Side vil have dem indførte. Men hvad der gaar der udover, vil sikkert strande paa det Skær, det ærede Medlem selv fremhævede.

Formanden: Jeg skal hermed afbryde Forhandlingerne.

Jeg udbeder mig Tingets Samtykke til, at Lovforslaget om Den sjællandske Bondestands Sparekasse maa komme til 3die Behandling i et nyt Møde endnu i Dag. Hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg Tingets Samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet. Jeg ansætter et nyt Møde til om 5 Minutter, altsaa Kl. 3,50, med Dagsorden:

Tredie Behandling af:

Forslag til Lov om midlertidige Forholdsregler vedrørende den sjællandske Bondestands Sparekasse.

Mødet hævet Kl. 3⁴⁵.